

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH100007
NAZWA
OBSZARU Załęczański Łuk Warty

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH100007	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Załęczański Łuk Warty

1.4. Data opracowania 2001-05	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-11
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 października 2022 r. w spr. soo Załęczański Łuk Warty (PLH100007)

Wyjaśnienia:	Zmniejszenie pow - 11.2019 r.
--------------	-------------------------------

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna
18.7458

Szerokość geograficzna
51.1173

2.2. Powierzchnia [ha]:
9315.96

2.3. Obszar morski [%]
0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL11

Łódzkie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			9.04		G	B	C	B	C
6120			0.1		G	D			
6210			3.06		G	C	C	C	C
8210			0.03		G	B	C	C	B
8310			0.0	9	G	A	C	B	A
9190			145.4		G	C	C	C	C
91E0			28.54		G	B	C	B	C
91I0			29.93		G	B	C	B	C

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	4068	Adenophora lilifolia			p	4	4	tufts	V	G	C	B	C	C
F	1130	Aspius aspius			p	33	33	length		G	C	B	C	B
A	1188	Bombina bombina			p					DD	C	B	C	C
M	1337	Castor fiber			p					DD	C	B	C	B
F	1149	Cobitis taenia			p	33	33	length		M	D			
F	2484	Eudontomyzon mariae			p	33	33	length		G	B	B	C	B
F	1096	Lampetra planeri			p				P	DD	C	C	C	C
M	1355	Lutra lutra			p	38	38	grids1x1		G	C	B	C	B
F	1145	Misgurnus fossilis			p	33	33	length		G	D			
M	1323	Myotis bechsteinii			w					DD	D			
M	1324	Myotis myotis			w	1	4	i		G	C	C	C	C
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p	40	40	grids1x1		M	C	B	C	C
F	5339	Rhodeus amarus			p	33	33	length		G	C	B	C	C
F	1146	Sabanejewia aurata			p	33	33	length		G	C	C	C	C
A	1166	Triturus cristatus			p					DD	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3. Inne ważne gatunki fauny i flory (opcjonalnie)

[illegible]

Grupa	KOD	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	wymienione w załączniku		Inne kategorie			
					Min	Maks		C R V P	IV	V	A	B	C	D
F	5085	Barbus barbus			33	33	length	P		X				
P		Dianthus arenarius			1	10	i	P						X
P		Dianthus caesius			1	10	i	P						X
P		Galium rotundifolium			1	10	i	P						X
P		Neottia nidus-avis			1	10	i	P						X
P		Platanthera bifolia			1	10	i	P						X
P		Senecio fuchsii			3	10	i	P						X

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki Według standardowego Wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
- Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N23	0.45
N17	54.34
N10	1.61
N19	5.2
N16	3.43
N12	34.97
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Załęczański Łuk Warty PLH100007 jest ważnym obiektem przyrodniczym dla ochrony bioróżnorodności. Stwierdzono tu występowanie ponad 100 zbiorowisk roślinnych, w tym z ciekawymi gatunkami wapieniolubnymi. Dobrze zachowane są płaty naturalnych drzewostanów dębowych. Obszar wyróżnia się obecnością formacji krasowych z jaskiniami - miejscami zimowania nietoperzy. We florze liczne są wapieniolubne gatunki roślin naczyniowych o charakterze górskim, gatunki roślin naczyniowych chronione prawnie oraz rzadkie lub zagrożone. Obszar Załęczańskiego Łuku Warty PLH100007 jest najdalej na północ wysuniętym fragmentem Jury Polskiej. Spód pokrywy osadów plejstocénskich (wzgórza moren czołowych wyznaczają tu maksymalny

zasięg lądolodu zlodowacenia Warty) i holocenówskich wyłaniają się na nim ostańce (wzgórza, pagórki i skałki) skał mezozoicznych, głównie górnourajskich wapieni, w których rozwinęły się liczne formy krasowe (zarówno krasu powierzchniowego, jak i podziemnego). Obszar oparty jest o dolinę Warty na odcinku około 40 km od Działoszyna do Krzeczowa. Na terenie obszaru Warta zmienia orientację biegu i zakręca z wschodu na północ. Na terenie obszaru znajdują się przełomy Działoszyński i Krzeczowski. Koryto rzeki Warty zmienione jest w niewielkim stopniu, występują nieliczne pozostałości po spiętrzeniach młyńskich oraz progi wodne w Kamionie i Kępówiźnie. Brak na terenie obszaru większych dopływów rzeki Warty.

Załęczański Łuk Warty PLH100007 znajduje się w Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET Polska. Następująca jednostka sieci ECONET znajduje się na obszarze: 15K Wyżyny Wieluńskiej, obejmuje cały Łuk Warty wraz z obszarami przyległymi. Jest to obszar węzłowy o znaczeniu krajowym. Obszar węzłowy Wyżyny Wieluńskiej jest powiązany z następującymi korytarzami ekologicznymi o znaczeniu krajowym: 38k Sieradzki Warty, korytarz położony w dolinie Warty na północ od obszaru; 52k Częstochowski korytarz położony wzdłuż doliny Warty na wschód od obszaru oraz 37k Prośny położony na zachód od obszaru łączący dolinę Warty z doliną Prośny.

Większość obszaru położona jest na terenie Załęczańskiego Parku Krajobrazowego. Park został utworzony w celu ochrony krajobrazu jurajskich wapiennych ostańców wraz z zespołami wapieniolubnej roślinności oraz stanowiska drobnej wapieniolubnej fauny oraz wartościowego przyrodniczo odcinka rzeki Warty.

Na terenie obszaru znajdują się dwa rezerваты przyrody: „Węże” oraz „Dąbrowa w Niżankowicach”.

Rezerwat przyrody „Dąbrowa w Niżankowicach” znajduje się we wschodniej części obszaru, pomiędzy miejscowościami Niżankowice a Szczyty. Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie mozaiki rzadkich w Polsce zbiorowisk świetlistej i kwaśnej dąbrowy na granicy zasięgów geograficznych. Rezerwat przyrody „Węże” znajduje się we wschodniej części obszaru, na południe od rzeki Warty. Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych wapiennego wzgórza (ostaniec jurajski) z systemem jaskiń zawierających formy naciekowe oraz z lejami krasowymi, w których zachowały się szczątki zwierząt pliocenówskich oraz charakterystycznych dla tego typu podłoża ciepłolubnych zbiorowisk murawowych. Jaskinie na terenie rezerwatu są nieudostępnione do zwiedzania.

Administracyjnie obszar położony jest na terenie województwa łódzkiego w powiecie wieluńskim w gminach Pątnów i Wierzchnas, w powiecie pajęczańskim na terenie miasta i gminy Działoszyn oraz w województwie opolskim na terenie powiatu oleskiego w gminie Rudniki.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotami ochrony w obszarze są siedliska: 3150, 6210, 8210, 8310, 9190, 91E0 9110, ujęte w Załączniku I Dyrektywy siedliskowej oraz kumak, boleń, koza pospolita i złotawa, minóg ukraiński i strumieniowy, różanka, trzepla zielona, bóbr, wydra, nocek duży oraz dzwoniecznik wonny, z Załącznika II. Obszar Załęczańskiego Łuku Warty PLH100007 – zwłaszcza w skali Polski Środkowej – o istotnym znaczeniu przyrodniczym. Głównie za sprawą budowy geologicznej, która warunkuje specyficzny krajobraz, szatę roślinną i w efekcie także faunę. W przeważającej części chroniony jest przez Załęczański Park Krajobrazowy. Obszar o wysokiej różnorodności, którego flora oceniana jest na blisko 800 gatunków roślin naczyniowych, w tym 39 gatunków prawnie chronionych. Wyróżniono tu ponad 100 jednostek roślinności reprezentujących różne typy zbiorowisk roślinnych, w tym szuwały i turzycowiska Phragmitetea; zbiorowiska wodne, brzegów wód, namulisk i okrajów; Lemnetaea minoris, Bidentea tripartiti, Isoetes-nanojuncetea, Charetea, Artemisietea, Potametea; łąki i pastwiska Molinio-Arrhenatheretea; torfowiska Scheucheria caricetea fuscae, Oxycocco-Sphagnetetea; zespoły segetalne Stelarietea mediae; murawy napiaskowe Koelerio glaucae -Corynephoretea canescentis; murawy biźniczkowe Nardo-Callunetea; źródliska Montio-Cardaminetea; murawy kserotermiczne Festuco-Brometea; zespoły paproci szczelinowych Asplenietea Rupestris.

3150 Starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nymphaeion, Potamion

Powierzchnia - 9,04 ha

Reprezentatywność - B

Względna powierzchnia – C

Stan zachowania – B

Ocena ogólna – C

Struktura siedliska jest prawidłowa. Proces zarastania starorzeczy jest procesem naturalnym zachodzącym w sposób umiarkowany. Na opisywanym obszarze występują starorzeczka w różnych fazach rozwoju zarówno bardzo dobrze zachowane, z otwartym lustrem wody i jak i silnie zarastające. Charakterystyczna kombinacja zbiorowisk roślinnych w starorzeczach i ich otoczeniu jest najczęściej typowa dla tego typu siedlisk. Głównym

zagrożeniem są naturalne procesy sukcesyjne. Odtwarzanie starorzeczy z przyrodniczego punktu widzenia wydaje się działaniem nieefektywnym. Najbardziej skutecznym działaniem jest utrzymanie naturalnego charakteru rzeki oraz zachodzących w niej procesów.

6210 Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis* *Festucion pallentis*)

Powierzchnia - 3,06 ha

Reprezentatywność – C

Powierzchnia względna - C

Stan zachowania – C

Ogólna ocena – C

Na przedmiotowym terenie odnotowywano silnie zmienione, często kadłubowe postaci zespołów: *Festucetum pallentis* – kserotermicznej murawy naskalnej z panującą kostrzewą bladą (Góra Św. Genowefy) oraz *Thalictrum-Salvietum pratensis* – murawy z udziałem szalwii łąkowej oraz *Origano-Brachypodietum* – murawy z dominującą kłosownicą pierzastą. Odnotowywane w granicach opracowania płaty muraw kserotermicznych są najczęściej silnie przekształcone, pozbawione charakterystycznej dla tego typu zbiorowisk kombinacji gatunków. W zależności od typu mają one postać luźnych, kępkowych naskalnych muraw *Festucetum pallentis* lub niewysokiej, barwnej i bogatej florystycznie murawy o rozluźnionej strukturze. Zwłaszcza ten drugi typ muraw *Thalictrum-Salvietum pratensis* *Origano-Brachypodietum* wyróżnia się dużym udziałem kserotermicznych i wapieniolubnych roślin dwuliściennych przy równoczesnym, znacznym udziale traw. Występują tu specyficzne gatunki roślin dwuliściennych, znoszących nieco większe ocienienie, głowienka wielkokwiatowa *Prunella grandiflora*, pszeniec różowy *Melampyrum arvense*, czyścica storzyszek *Clinopodium vulgare*, rzepik pospolity *Agrimonia eupatoria*, przytulia północna *Galium boreale*. Często spotyka się pojedyncze lub rosnące grupami krzewy – jałowca, głogu, róży, derenia, szakłaka, berberysu lub tarniny, rozrastające się w płatach muraw w wyniku procesu sukcesji ekologicznej. Głównym zagrożeniem dla siedliska są naturalne procesy sukcesyjne prowadzące w pierwszych fazach do zarastania przez termofile zarośla. Zachowanie płatów muraw kserotermicznych w obszarze jest możliwe jedynie poprzez wykonywanie zabiegów z zakresu ochrony czynnej polegających na regularnym karczowaniu zarośli i jeżeli to będzie możliwe wprowadzeniu kontrolowanego wypasu owiec. Harmonogram i sposób prowadzenia działań ochronnych zostały uzgodnione m.in. w planach ochrony rezerwatu przyrody „Węże” stanowiącego najistotniejsze miejsce występowania tego typu siedliska.

8210 Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami *Potentilletalia caulescentis* 8210-2 Szczelinowe zbiorowiska paproci

Powierzchnia - 0,03 ha

Reprezentatywność – B

Powierzchnia względna – C

Stan zachowania – C

Ogólna ocena – B

W trakcie prac terenowych związanych z opracowywaniem planu zadań ochronnych, odnotowano niewielkie, ale w typowy sposób wykształcone powierzchnie siedliska 8210-2 - szczelinowe zbiorowiska paproci rozwijające się na skałach wapiennych. Mają one niewielkie powierzchnie, ale w dużej mierze jest to cechą naturalną tego typu zbiorowisk, podobnie jak skład gatunkowy, który ogranicza się praktycznie do kilku gatunków paproci – zwłaszcza zanokcicy skalnej *Asplenium trichomanes* i rzadziej zanokcicy murowej *Asplenium ruta-muraria*. Zespoły paproci występujące w szczelinach wapiennych ścian skalnych. Na terenie obszaru Natura 2000 Załęczański Łuk Warty reprezentowane przez zespół *Asplenietum trichomane-rutae-murarie* występujący w miejscach o średnim ocienieniu i umiarkowanie suchych. Są to z reguły północne lub północno-zachodnie i północno-wschodnie ściany skał wapiennych jak również ocienione ściany wejścia do niektórych jaskiń. W strukturze siedliska dominują dwa gatunki paproci: zanokcica murowa *Asplenium ruta-muraria* i występująca częściej na omawianym terenie zanokcica skalna *Asplenium trichomanes*. Zbiorowiska paproci szczelinowych odnotowano na skałkach wapiennych zlokalizowanych w rezerwacie przyrody „Węże”, Górze Św. Genowefy oraz Górze Wapiennik. Z dwóch pierwszych miejsc podawane były w literaturze. W skali omawianego obszaru, pod względem powierzchniowym mają znaczenie niewielkie, jednak opisywany obszar to jedno z nielicznych w województwie łódzkim miejsc występowania tego typu siedlisk – stąd wysokie znaczenie fitocenotyczne. Jest to prawdopodobnie jedno z najbardziej na północ wysuniętych stanowisk tego typu siedliska (nie licząc zbiorowisk paproci wykształconych kadłubowo na murach z zaprawą wapienną rozmieszczonych w całym

kraju). Siedlisko w obszarze nie jest zagrożone. Jednak potencjalnym zagrożeniem może być dewastacja poprzez osoby wspinające się na skałki poza wyznaczonymi szlakami turystycznymi oraz w przypadku płatów siedliska w rezerwacie przyrody „Węże” nadmierne zarośnięcie roślinami obcymi w siedlisku.

***91I0 Ciepłolubne dąbrowy (*Quercetalia pubescenti-petraeae*)**

Powierzchnia - 29,93 ha

Reprezentatywność – B

Powierzchnia względna - C

Stan zachowania – B

Ogólna ocena – C

W obszarze płaty świetlistych dąbrów odnotowano w rezerwacie przyrody „Dąbrowa w Niżankowicach” - jednym z nielicznych w Polsce Środkowej, gdzie chronione są świetliste dąbrowy. Płaty dąbrów świetlistych na opisywanym obszarze nie należą do najlepiej zachowanych w regionie, jednak z uwagi na ochronę tych siedlisk w Polsce Środkowej mają (mimo ogólnej oceny stanu zachowania – U1) duże znaczenie.

Podstawowym zagrożeniem dla siedliska są przede wszystkim brak naturalnych odnowień, gatunki obce i inwazyjne oraz zmiany struktury przestrzennej lasu, jednak zaplanowane na terenie rezerwatu i konsekwentnie wykonywane działania z zakresu ochrony czynnej zapewne przyczynią się do trwałego zachowania tego typu siedliska w obszarze.

9190 Kwaśne dąbrowy (*Quercetea robur-petraeae*)

Powierzchnia - 145,40 ha

Reprezentatywność – C

Powierzchnia względna - C

Stan zachowania – C

Ogólna ocena – C

Płaty siedliska występujące w granicach obszaru mają najczęściej postać drzewostanów dębowych o fizjonomii dąbrowy będące efektem uprawy dębu. Kwaśne dąbrowy mają zwykle drzewostan budowany przez dęby – dąb bezszypułkowy *Quercus petraea* (zwłaszcza postaci cieplejsze i uboższe) lub dąb szypułkowy *Quercus robur* (zwłaszcza postaci wilgotniejsze). W domieszce mogą wystąpić także: sosna *Pinus sylvestris*, brzoza brodawkowata *Betula pendula* (rzadziej brzoza omszona *Betula pubescens*), buk *Fagus sylvatica*, jarzębina *Sorbus aucuparia*. W warstwie podszytu występują najczęściej: kruszyna *Frangula alnus*, jarzębina *Sorbus aucuparia*, podrośty dębów. Do typowych gatunków runa należą acydofile: borówka czernica *Vaccinium myrtillus*, konwalijka dwulistna *Maianthemum bifolium*, kosmatka owłosiona *Luzula pilosa*, siódmaczek leśny *Trientalis europaea*, śmiełek pogięty *Deschampsia caespitosa*, konwalia majowa *Convallaria majalis*, kostrzewa owcza *Festuca ovina* i inne. Kwaśne dąbrowy należą do siedlisk, które nie są zagrożone pod względem areалу występowania. W skali obszaru, pod względem powierzchniowym mają istotne znaczenie. Odnotowane w obszarze płaty kwaśnych dąbrów najczęściej mają charakter monokultur dębowych porastających wierzchołki piaszczystych wzniesień. Odnotowano je głównie w rezerwacie przyrody „Dąbrowa w Niżankowicach” oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Przy prawidłowo realizowanej gospodarce leśnej brak jest większych zagrożeń dla tego typu siedliska.

***91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe**

Powierzchnia - 28,54 ha

Reprezentatywność – B

Powierzchnia względna – C

Stan zachowania – B

Ogólna ocena – C

Na przedmiotowym obszarze Natura 2000 płaty łągów są różnie wykształcone, od typowych z zachowaną strukturą i składem gatunkowym, do zdegenerowanych i zubożonych, wykształconych jako zadrzewienia przywodne. Spośród lasów łągowych najlepiej zachowane są płaty łągu wierzbowego wykształcone miejscami wzdłuż koryta rzeki Warty lub na niewielkich wyspach. Podstawowym, potencjalnym zagrożeniem dla łągów jest regulacja koryt rzecznych, a także melioracje, intensywna gospodarka rolna oraz wycinanie. Większość powierzchni łągów – zwłaszcza łągu wierzbowego położona jest na terenie gruntów prywatnych. W omawianym terenie nie odnotowano przypadków wycinania, niszczenia tego typu lasów, stąd też należy uznać, że nie są one bezpośrednio zagrożone.

8310 Jaskinie niedostępne do zwiedzania

Liczba - 9

Reprezentatywność – A

Powierzchnia względna - C

Stan zachowania – B

Ogólna ocena – A

W granicach obszaru znajdują się 24 jaskinie jednak tylko 9 z nich odpowiada definicji siedliska Natura 2000. Najwięcej jaskiń znajduje się na Górze Zelce, w rezerwacie przyrody „Węże”. Są to jaskinie: Za Kratą (trzy poziomowa, długość korytarzy 70 m, głębokość 17 m); Stalagmitowa (długość korytarzy 110 m, głębokość 12 m); Niespodzianka (długość korytarzy 90 m, głębokość 17 m); Samsonowicza (długość korytarzy 12 m, głębokość 9 m) oraz mniejsze Zankocica, Mała, Dwuwylotowa i Draba. Większość jaskiń na opisywanym obszarze niestety została w znacznym stopniu zdewastowana – głównie za sprawą nieuregulowanego ruchu turystycznego. Udostępnianie w przeszłości większych jaskiń na Górze Zelce – budowa infrastruktury umożliwiającej ich penetrację - należy z perspektywy czasu zaliczyć do błędów w zakresie strategii. Jaskinie Załęczańskiego Łuku Warty PLH100007 od dawna stanowiły jedną z atrakcji turystycznych tego obszaru. Część z nich została udostępniona do zwiedzania. Niestety w wielu wypadkach wiązało się to z dewastacją ich szaty naciekowej. Niszczenie jaskiń następowało systematycznie i miało miejsce głównie przed wyznaczeniem obszaru Natura 2000. Stąd stan zachowania jest trudny do oceny – z jednej strony omawiany obszar obfituje w jaskinie i jest jednym z ważniejszych w skali kraju, z drugiej strony część obiektów została częściowo zdewastowana – jednak dalej istnieje i traktować je należy jako siedlisko chronione 8310. Zagrożeniem dla tego typu siedliska jest fizyczne zniszczenie, wandalizm i świadoma destrukcja. Powierzchnia jaskiń jest niewielka stanowią one jednak o specyfice obszaru.

*6120 Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe (*Koelerion glaucae*)

Reprezentatywność - D

Ciepłolubne, śródlądowe murawy napiaskowe w opisywanym obszarze występują na niewielkich powierzchniach rzędu od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów kwadratowych. Ponadto większość płatów ma strukturę gatunkową bardzo uproszczoną praktycznie pozbawioną gatunków charakterystycznych, które decydują o zaklasyfikowaniu tych muraw jako siedliska przyrodniczego. Większość płatów muraw napiaskowych w obszarze to murawy szczotlichowe, które rozwinęły się na gruntach porolnych. Wyjątkiem są płaty muraw napiaskowych w bezpośrednim otoczeniu Góry Św. Genowefy, gdzie zostały zaplanowane działania ochronne dotyczące siedliska 6210 muraw kserotermicznych polegające na odlesieniu wzgórza i jego bezpośredniego otoczenia. Odlesienia te, prawdopodobnie niejako „przy okazji” pozytywnie wpłyną na stan odnotowanych tam muraw napiaskowych. Obserwacja stanu muraw po wykonaniu zabiegów może dostarczyć cennych informacji na temat ochrony tego typu siedlisk, warunków i możliwości ich regeneracji.

4068 Dzwonecznik wonny *Adenophora lilifolia*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna – C

W roku 2010 odnotowano nowe stanowisko dzwonecznika wonnego *Adenophora lilifolia* w rezerwacie przyrody „Dąbrowa w Niżankowicach”. Populacja ta obejmuje 4 kępy z kwitającymi pędami – jest ona nieliczna, ale jak wskazują obserwacje z ostatnich lat, od momentu odkrycia – stabilna.

1037 Trzepla zielona *Ophiogomphus cecilia*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna - C

Wizja terenowa, przeprowadzona w ramach opracowywania planu zadań ochronnych, wykazała obecność trzepli zielonej na całej długości rzeki Warty w obszarze Natura 2000. W czasie kontroli terenowych w roku 2012 i 2013 wykonano spływ kajakiem na całym odcinku rzeki w obszarze Natura 2000. Kontrole wykonywano także z brzegu rzeki na różnych jej odcinkach. Liczebności na stanowiskach były duże, zagęszczenia wysokie, rozkład populacji równomierny, pokrycie całkowite z mniejszą ilością osobników stwierdzanych na odcinku Ogroble – Krzeczów (Przełom Krzeczowski). Warta na całym odcinku w

omawianym obszarze jest rzeką nieuregulowaną a siedliska gatunku są nieprzekształcone, optymalne lub bliskie optimum. Szerokość rzeki średnio wynosi 30-50 metrów, dno piaszczyste/żwirowe, zabudowa ekologiczna brzegów urozmaicona. Na omawianym odcinku przekształcenia linii brzegowej - zabudowania, mosty występują nielicznie i punktowo. Odcinek rzeki Warty leży w obrębie zwartego zasięgu gatunku i jest ważnym łącznikiem pomiędzy populacjami.

Ryby i minogi

Z uwagi na zachowany w znacznej mierze naturalny charakter, koryto główne rzeki Warty stanowi cenne siedlisko występowania wielu gatunków ryb oraz minoga ukraińskiego *Eudontomyzon mariae*. Zróżnicowany przepływ (w przekroju podłużnym i poprzecznym cieku), licznie dostępne, naturalne, różnorodne mikrosiedliska powodują, że poszczególne gatunki (w tym mające znaczenie dla Wspólnoty) znajdują dogodne warunki do wypełnienia wszelkich życiowych potrzeb (w tym: do odbycia tarła, podchowu narybku, wzrostu) i osiągają niespotykane w innych ciekach zagęszczenia. Oceny poszczególnych gatunków oparte zostały o analizy dostępnych danych literaturowych, wizji terenowej prowadzonej na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych (lipiec 2013 r., 5 stanowisk rozmieszczonych wzdłuż Warty) oraz badań przeprowadzonych w ramach uzupełnienia stanu wiedzy (2016 r.).

1096 Minóg strumieniowy *Lampetra planeri*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena C

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna – C

W trakcie badań prowadzonych w 2016 r. na potrzeby opracowania pt. „Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załącznik Łuk Warty PLH100007” gatunek stwierdzono na stanowiskach 1-3, które wyznaczają odcinek rzeki Warty od okolic Bobrownik do Kępówizny. Stan ochrony gatunku w obszarze określono jako zły - U2, głównie ze względu na małą liczebność gatunku.

2484 Minóg ukraiński *Eudontomyzon mariae* wcześniej wskazywany w SDF jako 1098 Minogi czarnomorskie *Eudontomyzon* spp.

Populacja – ocena B

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna – B

Minóg ukraiński *Eudontomyzon mariae* gatunek odnotowywany na wszystkich kontrolowanych stanowiskach. Osiągał zagęszczenia dochodzące do 10 os/m², rzadko spotykane w innych ciekach. Naturalny charakter rzeki Warty sprzyja utrzymaniu mozaiki mikrosiedlisk. Obserwowano liczne, dobrze zachowane miejsca do podchowu larw i tarła dla osobników dorosłych. Występowanie gatunku w obszarze potwierdzają również dane literaturowe. Mimo istniejących przegród istnieje możliwość ewentualnej migracji gatunku na stosunkowo długich odcinkach cieku.

1130 Boleń *Aspius aspius*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna - B

Charakter rzeki Warty (dużej nizinnej rzeki) sprzyja występowaniu stabilnej populacji bolenia. Z uwagi na systematyczne zasilanie populacji poprzez zarybienia prowadzone przez rybackiego użytkownika wód w rzece prawdopodobne jest występowanie prawidłowej struktury wiekowej populacji. Występowanie gatunku w obszarze potwierdzają dane literaturowe. Podczas badań przeprowadzonych w 2016 r. na potrzeby opracowania pt. „Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załącznik Łuk Warty PLH100007” gatunek stwierdzono na wszystkich pięciu stanowiskach w obszarze. Można zatem przyjąć, że występuje na całej długości rzeki Warty płynącej przez obszar. Gatunek zależny od działań człowieka. Siedlisko dobrze zachowane, zagrożeniem mogą być obecne (i potencjalnie pojawiające się w przyszłości) elementy zabudowy poprzecznej koryta utrudniające migracje. Mimo istniejących przegród istnieje możliwość migracji gatunku na stosunkowo długich odcinkach cieku.

1146 Koza złotawa *Sabanejewia aurata*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena C

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna - C

W wyniku prac inwentaryzacyjnych na potrzeby opracowania planu zadań ochronnych stwierdzono obecność stosunkowo licznej populacji kozy złotawej, zasiedlającej dwa spośród pięciu kontrolowanych stanowisk. Koryto główne rzeki Warty obfituje w odpowiednie, potencjalne siedliska kozy złotawej zachowane w dobrym stanie. W trakcie badań przeprowadzonych w 2016 r. na potrzeby opracowania pt. „Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załęczański Łuk Warty PLH100007” nie udało się potwierdzić występowania kozy złotawej.

1149 Koza *Cobitis taenia*

Populacja – ocena D

Badania potwierdzają nieregularną obecność kozy na nielicznych stanowiskach w obszarze, gdzie występuje z małą liczebnością. W trakcie wizji terenowej w 2013 wykonanej na potrzeby opracowania PZO, nie odnotowano występowania kozy w obszarze Natura 2000 Załęczański Łuk Warty PLH100007, mimo, że gatunek był odnotowywany na stanowisku w okolicach Załęcza Wielkiego w latach 2010-2011 (Uniwersytet Łódzki, dane niepublikowane). W trakcie badań prowadzonych w 2016 r. na potrzeby opracowania pt. „Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załęczański Łuk Warty PLH100007” gatunek stwierdzono na trzech stanowiskach rzeki Warty: na stanowisku 1 w rejonie Bobrownik, na stanowisku 2 w Załęczu Wielkim oraz na stanowisku 5 w miejscowości Toporów, gdzie występował z małą liczebnością.

5339 Różanka *Rhodeus amarus*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna - C

Podczas badań przeprowadzonych w 2016 r. na potrzeby opracowania pt. „Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załęczański Łuk Warty PLH100007” gatunek stwierdzono na wszystkich pięciu stanowiskach w obszarze. Można zatem przyjąć, że występuje na całej długości rzeki Warty płynącej przez obszar. Występowanie gatunku w obszarze potwierdzają również dane literaturowe. Stan ochrony gatunku w obszarze określono jako zły - U2. Ocena jest niska ze względu na niskie wartości wskaźnika EFI. Zachowanie gatunku, biorąc pod uwagę aktualny stan hydromorfologii cieku oraz populacji gatunku w rzece, w perspektywie kolejnych 10-20 lat nie jest zagrożone.

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna – C

Głównymi stanowiskami kumaka nizinnego na omawianym obszarze są Żabi Staw oraz starorzecza w pobliżu Załęcza Wielkiego. Na terenie obszaru gatunek występuje punktowo, stan zachowania jest właściwy. W miejscach dogodnych dla tego gatunku na przykład na terenie Żabiego Stawu notowano wysoką liczebność kumaków nizinnych.

1324 Nocek duży *Myotis myotis*

Na terenie obszaru Natura 2000 Załęczański Łuk Warty PLH100007 stwierdzone zimowiska nocków dużych znajdują się na terenie rezerwatu przyrody „Węże” – góra Zelce oraz w Jaskini Ewy. Na górze Zelce znajdują się następujące jaskinie: Za Kratą – jedna z większych jaskiń, dostępne korytarze o długości 70 m i głębokości 17 m; Stałagmitowa – studnia o głębokości 13 m, na dole rozchodzi się na kilka korytarzy o łącznej długości około 80 m. Nad otworem szalasz drewniany. Obecnie drabina w studni uszkodzona, brak możliwości zejścia; Niespodzianka – jedna z dłuższych jaskiń, długość korytarzy około 100 m. Samsonowicza – pionowa studnia krasowa z niewielkim korytarzem na dnie; Zankocica – pionowy korytarz,

bez możliwości wejścia bez technik linowych; Mała – dostępne korytarze o długości 26 m i głębokości 4,5 m; Dwuwylotowa – niewielka jaskinia, niekontrolowana, brak dogodnych miejsc dla miejsc hibernacji nocka dużego; Draba – dostępne korytarze o długości 35 m i głębokości 4 m. Poza rezerwatem przyrody „Węże” znajduje się Jaskinia Ewy, uznana za pomnik przyrody. Jaskinia odsłonięta i przekształcona w trakcie eksploatacji wapienia i kalcytu. Wejścia otoczone wapiennym murkiem, otwór przysłonięty płytami betonowymi. Do środka prowadzi drabinka stalowa, pionowa studnia krasowa o wysokości około 8 m. Długość korytarzy na dolnym poziomie wynosi około 50 m.

Miejsca zimowania mimo zabezpieczeń poddane są dużej presji zwiedzających ludzi, występuje duże ryzyko wandalizmu. Teren zimowisk otoczony kompleksem leśnym.

Ta terenie zimowisk prowadzone są stałe badania. Liczebność nietoperzy ulegała dużym wahaniom co można tłumaczyć dużej presją ludzi i związanym z tym płoszeniem. Nocek duży jest szczególnie czuły na niepokojenie podczas zimowania. Obecność nieopodal (5 km) Jaskini Szachownica w województwie śląskim stanowiącej jeden z najdłuższych systemów jaskiniowych na Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej, miejsca masowej zimowej hibernacji nietoperzy wielu gatunków, również może przyczyniać się do spadku liczebności nocka dużego w obszarze. W 2013 roku podczas badań do dokumentacji PZO stwierdzono 2 osobniki nocka dużego (1 na stanowisku Góra Zelce, 1 w Jaskini Ewy). W 2018 r. stwierdzono 1 osobnika w Jaskini za Kratą. Liczenia podczas monitoringu stanu ochrony przedmiotów ochrony obszaru w 2022 r. wykazały łącznie obecność 5 osobników (2 – w Jaskini Za Kratą i Niespodzianka oraz 3 – w Jaskini Ewy). Dane z prowadzonych rokrocznie liczeń nietoperzy na górze Zelce donoszą o obecności 2 osobników w Jaskini za Kratą w 2022 r. oraz 1 osobnika w tej samej jaskini w 2023 r. Liczenia w 2024 r. nie wykazały obecności gatunku. Pomimo niewielkiej liczebności populacji nocka dużego jest to stan typowy dla zajmowanych w obszarze zimowisk.

Populacja – C. W skali kraju populacja jest dużo niższa niż 2 % populacji krajowej.

Stan zachowania – C. Oparto na ocenie stopnia zachowania cech siedliska gatunku III (elementy średnio zachowane) i łatwe do odtworzenia. Stanowiska zimowe nocków dużych są zabezpieczone jednak zabezpieczenia są często niszczone, a presja ze strony ludzi jest istotna lub potencjalnie istotna.

Izolacja – C. Populacja nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania. Obiekt położony wewnątrz kompleksu leśnego.

Ocena ogólna znacząca – C. Stanowi wypadkową powyższych ocen. Określenie liczebności zimujących nocków dużych w obszarze jest trudne, niszczenie zabezpieczeń jaskiń na górze Zelce oraz Jaskini Ewy, nie pozwala wyeliminować wpływu płoszenia na wielkość populacji zimującej.

Jakość danych – G. Populacja nietoperzy na stanowisku jest dobrze zbadana. Regularnie rokrocznie zimowisko jest kontrolowane.

1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

Populacja - ocena D

Populację uznano za nieistotną przy wyznaczaniu obszaru. Możliwe miejsca godowe traszki grzebieniastej na terenie obszaru to kilka bagien śródleśnych, torfowisko Mokry Ług i Żabi Staw. Dostępne informacje potwierdzają odnalezienie pakietu jaj w ujściowym odcinku rowu uchodzącego do Żabiego Stawu.

1323 Nocek Bechsteina *Myotis bechsteinii*

Populacja - ocena D

Populację uznano za nieistotną przy wyznaczaniu obszaru. Według dostępnych informacji nocek Bechsteina zimuje nielicznie (do 3 sztuk) i niecorocznie w jaskiniach rezerwatu Węże.

1145 Piskorz *Misgurnus fossilis*

Wizja terenowa, przeprowadzona w ramach opracowywania planu zadań ochronnych, wykazała obecność jedynie nielicznych siedlisk przedmiotu ochrony w korycie głównym rzeki Warty, a gatunek odnotowano tylko na jednym stanowisku. Preferencje siedliskowe piskorza predestynują go do zasiedlania wód stojących bądź wolno płynących, w tym naturalnych zbiorników wody stagnującej (np. starorzeczy) i kanałów. Przedmiotowy obszar nie jest typowym miejscem występowania piskorza. Stosunkowo niewiele jest w korycie rzeki Warty miejsc o bardzo spowolnionym przepływie i mulistym dnie (preferowanym przez piskorza). W trakcie badań prowadzonych w 2016 r. na potrzeby opracowania pt. „Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załącznik Łuk Warty PLH100007” nie udało się złowić piskorza. Wyniki te są zgodne z danymi literaturowymi, wcześniejsze badania również

nie wykazały obecności przedmiotowego gatunku w obszarze. Z powyższych względów populację piskorza w obszarze należy uznać jako nieistotną - ocena D.

1355 Wydra *Lutra lutra*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna – B

Ślady przebywania oraz pojedyncze osobniki notowane wzdłuż całego odcinka rzeki Warty.

1337 Bóbr *Castor fiber*

Populacja – ocena C

Stopień zachowania – ocena B

Izolacja – ocena C

Ocena ogólna – B

Ślady obecności bobrów stwierdzono wzdłuż całego odcinka rzeki Warty przepływającej przez omawiany obszar oraz na starorzeczach znajdujących się w dolinie.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	J02.03		b
H	J02.05		b
H	K02		i
H	G05.04		b
H	K02.03		i
M	G01.02		b
M	G05.07		i
M	H01.05		b
M	G01.04.03		i
M	B02.04		i
M	B02.02		i
M	J03.01		i
M	B04		b
M	J03.02.01		o
M	J02.05.05		b
L	C03.03		b
L	E03.01		b
L	F03.02.03		b
L	G01.03		b
L	L08		b
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	X	X	i

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.
Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”, Biuro Usług Leśnych „Hektor” Grzegorz Rączka, 2011 Dokumentacja planu ochrony rezerwatu przyrody „Dąbrowa w Niżankowicach”, Poznań-Łódź-Brzeg2. Polskie Towarzystwo Ochrony Przyrody „Salamandra”, Biuro Usług Leśnych „Hektor” Grzegorz Rączka, 2011 Dokumentacja planu ochrony rezerwatu przyrody „Węże”, Poznań-Łódź-Brzeg3. Kurzac M.; Wylaźłowska J. 2012. Dzwonecznik wonny Adenophora liliifolia - nowe stanowisko w środkowej Polsce. Chrońmy Przyr. Ojcz. T. 68 z. 14. Lesner B., Sieradzki J., Zięba G., Pawenta W., Bartos M., Kopeć D., Lesner E., Morawska A. 2013. Dokumentacja Projektu Planu Zadań Ochronnych obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Załęczański Łuk Warty PLH100007 w województwach: łódzkim i opolskim5. Klich S., Klich M. 2016. Uzupełnienie stanu wiedzy o przedmiotach ochrony na terenie obszarów Natura 2000 w województwie łódzkim. Część III. Załęczański Łuk Warty PLH100007. Tarnów6. Ignaczak M., Stopczyński M. 2018. Uzupełnienie stanu wiedzy o występowaniu nietoperzy w obszarach Natura 2000 na terenie województwa łódzkiego: Lasy Spalskie PLH100003, Dolina Czarnej PLH260015, Ostoja Przedborska PLH260004, Załęczański Łuk Warty PLH100007, Pradolina Bzury-Neru PLH100006. Łódź7. Lesner B., Hejduk D., Sieradzki J., Pawenta W., Sobczyk R., Brylak Ł., Lesner E. 2022. Monitoring stanu ochrony przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Załęczański Łuk Warty PLH100007 w granicach woj. Łódzkiego. EKOLESNER - Emilia Lesner8. Ignaczak M. 2022. Informacja z przeprowadzonego liczenia . Dane niepublikowane9. Ignaczak M. 2023. Informacja z przeprowadzonego liczenia . Dane niepublikowane10. Ignaczak M. 2024. Informacja z przeprowadzonego liczenia . Dane niepublikowane

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	1.33	PL03	96.71	PL04	0.0

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Węże	+	0.23
PL02	Dąbrowa w Niżankowicach	*	1.1
PL03	Załęczański Park Krajobrazowy	*	96.71
PL04	Załęcze - Polesie	*	0.0

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi
Adres:	Polska Traugutta 25 90-113 Łódź
Adres e-mail:	sekretariat@lodz.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Załęczański Łuk Warty PLH100007 (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2014 r. poz. 1685); (Dz. Urz. Woj. Opolskiego z 2014 r. poz. 1072) Link: http://dziennik.lodzkie.eu/#/legalact/2014/1685/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 25 lutego 2016 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Załęczański Łuk Warty PLH100007 (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2016 r. poz. 963) Link: http://dziennik.lodzkie.eu/#/legalact/2016/963/ Nazwa: Zarządzenie Nr 20/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Dąbrowa w Niżankowicach” (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2011 r. Nr 102, poz. 861) Link: http://dziennik.lodzkie.eu/#/legalact/2011/861/ Nazwa: Zarządzenie Nr 21/2011 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody "Węże" (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2011 r. Nr 102, poz. 862) Link: http://dziennik.lodzkie.eu/#/legalact/2011/862/ Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi; Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Opolu z dnia 28 czerwca 2018 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Załęczański Łuk Warty PLH100007 Link: https://dziennik.lodzkie.eu/legalact/2018/3348/
☐ Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐ Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH100007

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒

Tak

☐

Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)